

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۲۷ جون ۲۰۱۷

رمضان خونین

ماه رمضان امسال از خونین ترین ها بود. صد ها تن در ماه "مبارک" رمضان به دست خود "مسلمانان" کشته شدند. البته امپریالیسم تجاوزکار امریکائی هم از کشتار مردم ما دریغ نکردند. در شهر کابل انسانکشی یک امر بسیار عادی شده و دولت نوکرمنش هم کمترین توانائی حفظ امنیت مردم را ندارد. حتا در امن ترین منطقه کابل، یا مخالفان و یا دستان مرموز دیگری ضربات مرگبار خود را وارد می نمایند. در روز های به اصطلاح شادمانی، مردم در خود خفته ما فرزندان کفن گلگون خود را در زیر خاک می گذرانند تا "آدم" های جاهل "مسلمان" از دیدنش لذت ببرند.

رضایانی که گذشت، یکی از ماه های وحشتناک در تاریخ ۴۰ سال اخیر کشور بوده است. در این ماه "مقدس" بیش از ۲۵۰ تن کشته و ۸۶۰ تن دیگر زخمی گشتند. دولت فاسد و ضد ملی و ضد بشری کابل اصلاً قادر به تأمین امنیت نیست و توانائی حفظ ناموس کشور را ندارد.

حوادث خونبار ماه رمضان در قلب کشور نشاندهنده این بوده است که افغانستان سال های دیگر از صلح و آرامش دور خواهد بود. هیچ کسی به کس دیگر اعتماد ندارد. مخالفان دولت مستعمراتی هم با استفاده از این وضع ناهنجار و بی ثباتی کشور طبق میل ضربات خود را وارد می کنند و دوست و دشمن را نمی شناسند. با نصب انسان های نالایق و فروخته شده که فقط به خود می اندیشند، و در موجودیت قوای اشغالگر، چطور می توان متوقع بود که امنیت در کشور تأمین گردد و ثبات برگردد.

متجاوزان امریکائی که منبع شر و فساد اند، خود سبب بی امنیتی و کشتار های بی پایان گشته اند. موجودیت دزدان و آمواران امریکائی خود یکی از عوامل کشتار و بربادی در افغانستان است. عمال و جواسیس کشور های متجاوز در افغانستان در قیافه اسلامی و مدنی با بسیار افتخار در انهدام کشور جانفشانی می نمایند. با این کشور اشغال شده و نظام فاسد، مردم ما روز های تاریک دیگری در پیش خواهند داشت.